

[Indenrigsministeren.]

en Henvendelse til Befolkningen som Helhed under et Radiointerview, hvor mine Udtalelser ikke var til at misforstaa, saadan som det ærede Medlem aabenbart synes at have misforstaaet mit Partis Formand, det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksens Udtalelser. Der er mig ikke noget bekendt — og jeg kan dog ikke tænke mig andet, end at mit Partis Formand vilde have sagt mig det, hvis det modsatte skulde være Tilfældet —, der foreligger ikke for mig noget om, at det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen ikke ønsker Konverteringen gennemført, tværtimod, det tror jeg rigtignok, at det ærede Medlem i allerhøjeste Grad ønsker.

Men hvis den ærede Ordfører for Det konservative Parti drager den Slutning, at med denne Konverteringslovgivning her er man, om jeg saa maa sige, naaet til Verdens Ende, nu er der overhovedet naaet alt, hvad der kunde ske i denne Verden med Hensyn til Rente- og Gældsspørgsmaal, saa tror jeg, han i den kommende Tid bliver nødt til at sætte sin Fantasi lidt i Bevægelse igen. Jeg tror ikke, man skal gøre Forsøg paa at fremkalde en Tilstand, hvor det er forbudt at tale om Gælds- og Renteproblemer, fordi denne Konverteringslov nu er gennemført.

Det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling) rettede et bestemt Spørgsmaal til mig, idet han sagde, at han havde Eksempler paa, at visse Kreditforeninger i Forbindelse med Konverteringens Gennemførelse forlangte af de paagældende Laantagere, at de som et Led i Konverteringen skulde indgaa paa meget betydelige ekstraordinære Afdrag, hvilket medførte, at den øjeblikkelige Lettelse ved Konverteringen helt eller delvis bortfaldt. Jeg maa dertil sige, at hvis noget saadant finder Sted, er det ikke i Overensstemmelse med denne Lovs Bestemmelser og heller ikke i Overensstemmelse med de Forudsætninger, under hvilke der er forhandlet mellem Rigsdagen og mig.

Den Bestemmelse, der her kommer i Betragtning, er Bestemmelsen i Konverteringslovens § 2, Stk. 6, hvor der siges:

„I Tilfælde af Overførelse af Laan er Direktionerne i samtlige Kreditforeninger bemyndiget til at fastsætte Betaling af saadanne særlige halvårlige Afdrag, at en Forlængelse af Laanets Amortisationstid helt eller delvis kan undgaaes.“

Men der føjes til:

„Denne Bemyndigelse maa ved Overførelse af Laan i de i § 4 nævnte Ejendomme“

— det er Landejendomme og andre Ejen-

domme paa Landet med en Ejendomsskyld paa højst 20 000 Kr. —

„dog kun benyttes, naar ganske særlige Omstændigheder vedrørende det enkelte Laan efter Direktionens Skøn taler derfor.“

Derfor ønsker jeg gerne i Anledning af den her rettede Forespørgsel at sige, at det er jo klart, at denne Bestemmelse kan ikke anvendes af Kreditforeningerne som et Mittel til at nedbringe Laan, som man i øvrigt ud fra andre Konverteringen uvedkommende Hensyn maatte anse for høje. Der staar: „naar ganske særlige Omstændigheder efter Direktionens Skøn taler derfor“, og jeg haaber, at Kreditforeningerne er ganske indforstaaet hermed og administrerer denne Lovs Bestemmelser ud fra Lovens Ord og ud fra de Forudsætninger, som man fra alle Sider under denne Sags Behandling i den Henseende har været enig om.

Hasle: Den Motivering for sit Cirkulære, som den højtærede Minister gav, var ikke videre overbevisende. Den højtærede Minister sagde, at det, der tilsigtedes, var en Udjævning mellem gamle og nye Lejligheder. Det forekommer mig, at den højtærede Minister har været højst uheldig, for det var vel netop Meningen med at give Ministeren en Bemyndigelse, at han saa ved et Cirkulære mere smidigt kunde gribe ind paa de forskellige Tidspunkter, da Kurserne var lave eller høje. Her kommer den højtærede Minister bare og siger: Efter 1. Januar 1919 skal det betragtes som havende været et daarligt Laanemarked og før den Tid et godt Laanemarked. Det er jo kedeligt, at den eneste naturlige og fornuftige Begrundelse ikke har ligget til Grund for Ministeriets Afgørelse, at det altsaa er mere et Held og en Tilfældighed, der har spillet os det rigtige Cirkulære i Hænde. Men det er dog Resultatet, der er det afgørende.

Med Hensyn til den Erklæring, jeg ønskede, kan jeg ikke give Ministeren Ret i, at han har udtalt sig saa forfærdelig tydeligt. Den Erklæring, som i sin Tid afgaves over for Nationalbanken af Ministeriet, var højst tvetydig, og denne Erklæring er endnu ikke blevet berigtiget af den højtærede Minister. Ministerens Parti taler saa meget om hans Statsmandskundskab, om den lille Griffenfeld — der er andre, der synes at ville kalde ham den lille Begriffenfeld, men det skal jeg lade henstaa. Men Kendsgerningen er denne, at der Landet over ventes paa, at der skal føres en bestemt og af-